

3.s. i Advent

DDS 78 Blomstre som en rosengård

DDS 80 Tak og ære være Gud

DDS 276 Dommer over levende og døde

DDS 86 Hvorledes skal jeg møde

DDS 84. v.6-7 Gør døren høj og porten vid

DDS 277 v.1-2;7-8 Herre når din time kommer

Prædiken: Matt 11,2-10 – Troskæmpens knæk.

Tristhed er det som rammer én, når man hører historien om Johannes Døberen, der sender budbringere fra fængslet til at hører nærmere ind til Jesus. Han er ramt af tvivl om alt, hvad han havde satsede på i sit liv. Vi ser en mand, der efter en tro tjeneste rammes af svaghed og opgivelse. Det er en mand i dyb åndelig krise. Det er ikke den stærke og modige mand i ørkenen, der turde tale de religiøse magter og elite imod. Heller ikke billedet af den afklarede mand, som forlod et behageligt liv, for at leve et besværligt liv i ørkenen. Der findes heller ikke de store spor af en mand, der har viet sit liv til den ene ting; at pege på denne verdens frelser - Kristus. Vi møder ikke den kompromisløse forkynder, der ikke lod sig bestemme af, hvad andre mente. Han lod sig ikke diktere af tilhørernes krav. Han var ikke en religiøs "ja-siger", der fulgte tilfældige stemninger.

Ikke desto mindre er det den mand, som Jesus har udråbt som den største profet!

Johannes Døberen var blevet fængslet og lagt i lænker på grund af majestætsfornærmelse. Han havde påtalt Herodes' ægteskab med en kvinde, et ægteskab der havde karakter af blodskam. Det var faldet Herodes for brystet, og det var også det der senere blev anledningen til, at Herodes fik ham halshugget.

Var Johannes Døberen gået helt fejl? Havde han udset den forkerte mand, som var hans mission at pege på, og være vejbereder for? Havde han levet forgæves og forspildt sit kald? Det var hans tvivl.

Det er vigtigt, at vi er ærlige om vores tvivl. Tvivl kan komme på forskellige måder. Tvivl og anfægtelser kan nogle gange forsvinde, uden vi bemærker det. Vi bliver optaget af noget andet, og erfarer at tvivlen ikke stak dybere. Måske var vores tvivl knyttet til andre omstændigheder eller modgang i livet. Da modgangen forsvandt, flygtede tvivlen ved samme lejlighed. Tvivl kan også nogle gange blive mødt med ord fra andre medkristne, der slår tvivlen ud af kurs. Andre gange kan det også være forstandsmæssig klarhed, der får tvivlen til at fordampe. Tvivlen havde et rent spekulativt udgangspunkt, som egentlig ikke var nogen sag.

Johannes Døbers tvivl forsvinder ikke. Det er ikke en forbigående flygtig krise. Han sender bud med spørgsmål til Jesus. Den kan næsten læses som en bøn. En bøn vi efter Johannes Døbers forbillede kan

bede, når vi tvivler eller er anfægtede. Er du den der kommer? Er du den der er nærværende? Har du omsorg for mit liv og den situation, som jeg befinder mig i? Har du glemt mig? Hvorfor?

Åndelig utålmodighed og selvgjort forventning til Gud er ofte grundlaget for vores tvivl. Vi forsøger at skabe Gud i vores billede. I en sådan situation er tvivl nærmest en redning for os. For tvivl rokker ved et falsk billede af Gud.

Johannes Døberen havde nok lidt loviske forventninger til Jesus. Vi ved at der var konflikter mellem Jesu og Johannes' disciple om faste og renhedsforskrifter. Døberen havde haft sin opvækst i en præstefamilie. Foran ham stod en sikker karriere som præst. Som barn var han indført i de religiøse skikke. Han kendte Moseloven, og levede efter den. Loven havde for ham en helt ufravigelig autoritet.

Hvor gammel er Johannes Døberen? Ud fra Lukas evangeliet ved vi at Johannes Døberen kun var 6 måneder ældre end Jesus. Så han er en ung mand i trediveerne. Hans tjeneste var færdig. Det var meget tidligt i livet.

Hvis man holder et for smalt billede af Jesus, kan det provokere tvivl og vantro frem. Et unuanceret billede af Jesus, som er mindre end det billede som evangelierne og apostlene giver, har det med at krakelerer.

En lungebetændelse behandles med penicillin. Migræne behandles med hovedpinepiller. En brækket arm med gips. Tvivl og anfægtelse afløses ved, at Gud taler.

Gud gør hvad han skal gøre, og vi gøre hvad vi skal. Vi skal søge Gud, banke på Guds dør, og bede til Gud. Gud skal nok svare.

Var det tristhed der ramte en, når man hører om trosheltens knæk, så er det en fornemmelse af dyb omsorg, der vælder ind over en, når vi hører Jesus give sit svar til Døberen. Han bebrejder ikke Johannes for hans tvivl. Jesus revser nogle gange sine disciple for deres manglende eller lille tro. Men det er ikke denne måde han møder Johannes på. Han er den opmuntrende. Han stiller sig på siden Døberens tros. Som en læge der behandler en hårdtramt patient, taler Jesus genoprettende til Døberens tro.

Tvivlen er ikke en forargelse. Den er en tilstand før forargelse. Tvivl der ikke bliver behandlet kan udvikle sig til forargelse. Forargelse i evangelisk forstand, betyder at man falder væk fra troen. Der er vores moderne forståelse, hvor forargelse kan være et kortvarigt sjæleligt mishag. Forargelse er en permanent tilstand. Det er en endelig tilstand. Forargelse er en definitiv opgivelse af at stole på Gud.

Undere og mirakler er ikke noget vi kan kræve af Gud som tegn, når vi vil det. Men de sker, og de er tegn på at Jesus er Kristus, at han er den profeterne har talt om. At Jesus er Kristus det vidner Gud også i dag med, ved at lade undere ske.

Historien om Johannes Døberen i en bredere forstand minder os om, at Jesus Kristus ikke er kommet med Express-toget til denne verden. Guds Søn er forudsagt af profeterne, Han er introduceret til denne verden igennem Johannes Døberens virksomhed. Jesus Kristus er nøje indlagt i Guds frelsesplan. Er Han nøje lagt ind i Guds frelsesplan, så er du det også. Amen.